

Trepes!

Joan Tortajada

Introducció / Marisa Cortell

TEATRE
bromera

ESCENA 1

(Teló, llums. L'escenari està presidit per una muntanya per fer escalada. El cim queda fora d'escena. Cinc cordes d'escalar pengen del sostre fins a terra.

Sona la cançó One way or another, de Blondie.

Alhora que se sent la música van entrant els quatre homes. Es treuen les americanes i les pengen en un penja-robes. Acaba la cançó. Estan preparats per començar l'escalada. Van vestits de la mateixa manera: amb camisa i corbata, pantaló mallot curt d'esport, mitjons i botes d'escalada. Equipats amb motxilles petites. Tots porten un arnès ben assegurat al cos. Esperen impacients.)

RAMON. *(Llegeix un diari econòmic.)* Aquest coi de dona...!

DAVID. *(També llegeix un diari.)* Ha trucat que feia tard.

ALBERT. Sempre truca que fa tard. Ens engegarà a prendre pel sac el *timing*!

LLORENÇ. No tenia amb qui deixar el nano.

RAMON. Quina novetat... *(Llença el diari.)* Collons amb aquesta tia. No es pot anar a missa i repicar. Vol anar de mare entregada i alhora ser un directiu de primera línia... i això no pot ser!

ALBERT. Va tu, cordes i comencem!

LLORENÇ. Esperem una mica.

ALBERT. Sempre l'estem esperant... I en tenim per una bona estona. Se'ns farà tard...

RAMON. I esperà't, que encara ens vindrà amb aquella bestiola de nano. Que això és una empresa, carai, i no una guarderia...! El seu lloc és a casa... Com totes les dones. *(Riu.)* Tanta igualtat, tanta igualtat...!

(Entra a escena OLGA. Marcant el pas i amb seguretat. Es col·loca al seu lloc. Deixa el maletí a terra. Porta una brusa blanca ampla, mitges i sabates de taló. L'arnès assegurat al cos. Tots se la miren. Està preparada.)

RAMON. No penses dir res? És tard!

ALBERT. Va, comencem! És tard!

LLORENÇ. Home... tard... tampoc...

OLGA. Està bé, està bé... Em sap greu. Tampoc és tan tard!

DAVID. *(Llença el diari.)* Sempre estem igual, Olga, mai comencem a l'hora!

ALBERT. I sempre és per culpa teva!

OLGA. Però què estàs dient...! Bé, ja m'he disculpat, coi...! A última hora el pare del meu fill m'ha donat pel sac...

RAMON. Ja, quina novetat...!

OLGA. No he aconseguit localitzar els meus...

DAVID. Agafem les cordes d'una vegada!

OLGA. Els meus pares no hi eren i...

LLORENÇ. Espereu, un moment, se m'ha descordat l'ancoratge de l'arnès.

ALBERT. Va tu! Així, mai començarem! Llorenç, és el teu «gran què»... tot et falla.

OLGA. Total, que he hagut d'esperar que... Ei...!

ALBERT. És com amb les teves cadenes de producció... per un lloc o un altre fan figa...

LLORENÇ. Vés a pastar fang i ocupa't de fer bé els teus programes informàtics... així no tindrem tants problemes a l'hora de fabricar!

OLGA. Sempre són a casa, però aquesta vegada...

RAMON. Tranquils. Espera, Llorenç, espera... ja t'ajudo...

ALBERT. En Ramon ajudant algú...? No m'ho puc creure. Fem-li un *reset*... S'ha penjat...

RAMON. Calla, fill de Bill Gates!

OLGA. Algú m'està escoltant...!?

(Tots agafen les cordes i les lliguen als ancoratges de l'arnès. S'ajusten els estris.)

RAMON. *(Toqueteja l'arnès de LLORENÇ.)* Ja està preparat...

LLORENÇ. Gràcies...

RAMON. Som un equip, no...?

OLGA. Aneu a cagar!

ALBERT. Comproveu-ho tot bé, que si no esteu ben assegurats podeu tenir una bona caiguda...

DAVID. Estem a punt d'una vegada?

ALBERT. Podem començar?

RAMON. Tenim molta feina. Va!

LLORENÇ. Tot a punt...

(Neguitosos. Pausa. Silenci. Esperen.)

DAVID. Em cago en sa mare!

RAMON. De qui...?

LLORENÇ. De què...?

ALBERT. Ara què coi et passa, David???

DAVID. Un ocell de merda se m'ha cagat a la camisa! Just damunt les meves inicials! Tres-cents euros que em va costar... i ja està per llençar!

LLORENÇ. Home, noi, una rentadeta i queda com nova...

DAVID. Sí, home... però què m'estàs dient...! Aquesta camisa no me la torno a posar en ma vida... *(Fa el gest de treure's la corda de l'arnès.)* plena de merda...!

RAMON. Però què fas...? On vas...?

DAVID. Coi, a comprar-ne una altra. No deus pensar que aniré amb la camisa bruta tot el dia... Tres-cents euros més... Vinga...!

ALBERT. Ara ens faràs esperar-te perquè vas a comprar-te una camisa? Ei tio, t'has begut l'enteniment? Jo pujo, no t'espero...!

RAMON. Escolta, David, l'Albert té raó... Eixuga't amb el mocador... O l'Olga segur que porta tovallolletes d'aquelles que porten totes les dones... I pels di-

ners..., no pateixis: passem el tiquet i ja ho colarem com a despeses DGR (*Tots el miren.*) Despeses generals de representació... (*Aclareix.*)

OLGA. I tu, Ramon..., l'utilitzes sovint, oi...?

RAMON. *La duda ofende, guapa.*

ALBERT. Insisteixo... estem... preparats... d'una... maleïda... vegada?

LLORENÇ. Tot a punt!

(Tots estan ben ancorats a les seves cordes i ben alineats. Silenci. No es mouen. Esperen.)

ESCENA 2

(Focus directe sobre la persona de qui es parla en cada cas.)

VEU EN OFF. A continuació anomenarem els mèrits dels diferents *curriculum vitae* dels membres del consell directiu presents... Currículum del Sr. Ramon Senat... Director financer... Parla perfectament l'anglès i el francès... i l'alemany el xampurreja... Llicenciat en Ciències Econòmiques...! *(La corda s'estira i RAMON s'aixeca uns centímetres del terra.)* Postgrau a la Sorbonne de París...! *(S'alça uns centímetres més. Ell satisfet i orgullós.)* MBA de la Universitat de Quinsington...! Màster en Nous Sistemes Financers al voltant de les Noves Tecnologies per la Ulla Country University de Wiltxica... *(Més amunt.)*

LLORENÇ. Aquest arribarà al cim sense cap esforç!

VEU EN OFF. Silenci, si us plau!

RAMON. Llorenç...!

VEU EN OFF. Continuem... Per acabar amb el senyor Senat, secretari de l'Agrupació d'Empreses Familiars del Sector Serveis... *(Més amunt.)* Entre altres distincions...

RAMON. Comencem a posar les coses al seu lloc...
(*S'ajusta la corbata.*)

VEU EN OFF. Mèrits del currículum del Sr. David Jorques... Director comercial... Parla perfectament l'anglès, i el francès, el domina. Llicenciat en Ciències del Màrqueting i Publicitat per la Universitat Complutense de Madrid... (*S'alça.*) MBHander de la Utah Publicities University... (*Torna a alçar-se.*) Membre del consell, des de fa dos anys, de la European Marketing and Comercial School de Brusselles... (*Puja, però la seva alçada no supera la de RAMON. Aquest riu, l'altre es mossega el llavi de ràbia.*) Continuem... Mèrits del Sr. Albert Monrós... Director de sistemes informàtics... Parla perfectament l'anglès... Llicenciat per la Universitat Politècnica d'Atapuerca... (*Puja uns centímetres.*) *Cum laude* pel seu estudi i tesi doctoral de l'aplicació de les noves tecnologies en l'aprofitament òptim del personal becari... (*S'alça una mica més.*) Hacker de jove... i programador de Microsoft and Tecnología Espanya durant cinc anys... Molt bé... Mèrits de...

ALBERT. Ja està?

VEU EN OFF. Sr. Monrós, només es tenen en compte les «veritats» que es diuen en el currículum... Gràcies... (*Pausa.*) Bé... mèrits del currículum del Sr. Llorenç Arnau... Director de producció... (*Silenci una bona estona.*) A veure què direm...! No sap idiomes. Alumne destacat a la seva etapa escolar... (*Tots riuen. Gairebé no puja.*) A dues assignatures d'acabar la carrera

d'Enginyeria Aplicada... *(No s'alça. Pausa.)* Suposem que a la seva edat ja no l'acabarà... Bé...

LLORENÇ. I vint anys d'experiència en una empresa industrial no valen per a res...!?

(Pausa breu. Silenci. Suspens. De sobte la corda es tensa i puja uns centímetres de terra. Poc.)

VEU EN OFF. Perdó... és... amic de l'amo...! *(La corda es torna a tibar i l'aixeca una bona alçada. Ara és ell qui mira a la resta i riu. La resta se'n fa creus...)* Bé, fins aquí la lectura dels currículums... Moltes gràcies...

OLGA. *(Cridant l'atenció de la VEU EN OFF.)* Ehem, ehem...!!

VEU EN OFF. Em deixava algú? Oh, sí...! Mèrits del *curriculum vitae* de la Srta. Olga Bertrans... Cap de recursos humans...

OLGA. Directora... *(Posa èmfasi.)* de recursos humans...

VEU EN OFF. Bé... Irrellevant... *(Pausa.)* Sap anglès. Licenciada en Psicologia per la Universitat Autònoma de Barcelona... en l'època *cumba*... *(La corda s'estira i l'alça uns centímetres.)* Màster a la High School Wendy de Londres *(S'alça. Somriu als seus companys.)* Doctora en Tècniques de Motivació del Personal per la Universitat de Barcelona... *(S'alça de nou.)* Però... és dona...! *(L'OLGA se sorprèn. Baixa una bona distància.)* Separada...! *(Gairebé és a terra. Els altres ara riuen.)* I té un fill...! *(El to és més agressiu. Baixa.)* Per favor...! *(Cau a terra. Comentaris de la resta.)*

RAMON. Ara sí que estem cadascú al seu lloc!

ESCENA 3

(Torna la llum a tot l'escenari. De sobte sona un mòbil. Tots es miren entre ells. A la tercera trucada tots treuen els telèfons d'última generació.)

LLORENÇ. Sí...?

DAVID. Sí...?

OLGA. Sí...?

LLORENÇ. No... *(Penja.)*

ALBERT. Sí...?

OLGA. Tampoc és el meu... *(Penja.)*

RAMON. Sí... *(Amb el gest indica que la trucada és per a ell.)*

DAVID. Ni el meu...

ALBERT. Res...

RAMON. Sí, sóc jo... Com estàs, amic meu...? *(Amb la cara fa el gest de no ser-ho.)* Que necessites un favor...? El que faci falta, i tant...! *(Amb el gest vol dir «que t'ho creguis».)* Però mira, és que ara no et puc atendre... Sí..., estic reunit...! De fet... he agafat la trucada perquè n'espero una d'algú important... De bòlit, de bòlit... Demà sí, molt bé, demà... Oh, i tant...! No et preocupis, però ja et trucaré jo... i perdona. *(Penja.)* Vés esperant...!

DAVID. Eh, tu... Ramon, quin mòbil...!

RAMON. L'última moda... És un 3G... SGH-Z 510
pantalla plana TFT de 2,2 polzades telefonia IP.

ALBERT. Amb sistema de videotrucada i IM?

RAMON. Com...?

ALBERT. ...missatgeria instantània.

RAMON. I tant! I més... servei M-Blog en *e-mocion*...

Pots publicar fotografies i vídeos, connectat les vint-i-quatre hores a la xarxa Wi-Max...

DAVID. A la Wi-Max? Jo estic a la Wi-Fi... Què, què m'heu de dir d'aquest mòbil?

OLGA. Ei, això sí és un mòbil...!

RAMON. No superes el meu.

DAVID. Última tecnologia... mans lliures... descàrregues a gran velocitat *over the air* amb gran mobilitat i *roaming*...

ALBERT. Això no és res. El meu és tecnologia UPnP...

S'han acabat els cables, els adaptadors i les orelles...

DAVID. Pantalla LCD alta resolució... teclat qwerty...

RAMON. Però el que no teniu és l'aplicació Mobipocket Reader per a lectura d'*e-books*.

DAVID. El meu té el Microsoft Bluetooth Remote Control per modificar presentacions *on line*... és clar, si vaig a veure un client i s'ha de corregir res...

OLGA. Ei, i què en dieu, d'aquesta monada?

ALBERT, RAMON. Que *chic*!

DAVID, LLORENÇ. I de color lila!

ALBERT. No podia ser d'un altre color!

OLGA. Tecnologia *bluetooth*... també... connexions USB, lector de targetes flaix... que no es refereix a

l'emissora de ràdio...! I ara agafeu-vos... té el Tetris...
l'Scrabble, el solitari, el buscamines...

DAVID. Tens el FIFA 2007?

OLGA. I tant...

ALBERT. Tu...?

OLGA. I per què no...!? Pel nen!

RAMON. Pel mòbil? En sistema Gameboy? No pot ser!

ALBERT. Home, ara tota la xarxa es mou per banda ampla...

DAVID. Arriben a nivells de 14,4 MBps...!

OLGA. 14,4 MBps...! Que fort...!

RAMON. M'haig de canviar el mòbil...!

DAVID. I jo... però ja...!

OLGA. El meu fa quinze dies que el tinc i ja està obsolet...!

ALBERT. Jo faré un Plan Renove amb el meu...!

LLORENÇ. Eeeeeeh...! Però què passa? M'esteu marejant!
Imagino que també serveixen per parlar!

(Tots responen gairebé alhora.)

ALBERT. Home, és clar!

DAVID. Ignorant!

RAMON. Per a què et penses que serveixen?

OLGA. Però en quin segle vius, Llorenç?

(Tots guarden els mòbils i mirant amb cara de llàstima a LLORENÇ mouen el cap negativament.)